Написав Артемук Мирослава
Четвер, 24 листопада 2016, 10:30

Як часто люди вміють осудити...
Сказати щось, залишити без прав...
Надію й віру вщент усю розбити...
А потім говорити: Я ж був прав!

О як людина легко може вбити
Потоком слів, докором, плином фраз,
І ні про що вже потім не жаліти
А говорити: Я ж таки був прав!

Немає гірше в світі за людину
Яка вкусила і пізнала гріх.
Вона сліпа, жорстока і негідна
Вона не любить навіть і своїх.

Немає гірше в світі за людину
Яка не вміє ближнього любить.
В якій немає рис Емануїла,
Яка готова ближнього убить.

Не про фізичну смерть тут говорю я.
А говорю я про духовну смерть.
Коли людина ледь жива крокує
Її такі добити можуть геть.

Закриті очі. І вона не бачить.
А як духовне може бачить той
Для кого Бог нічого і не значить
І хто для себе сам собі герой.

Людина б’є. Словами і ділами,
Й не хоче бачить ближнього свого,
Що той стоїть увесь в кривавих ранах
Від того, що той збив ось так його.

Чому скажіть сьогодні так жорстоко
Поводяться у світі християн?
Немов не бачить цього Боже око
І можна все робити тут і там?

Чому ніхто не думає про того
В кого якісь проблеми справді є?
Чому завжди добитись хочуть свого?
Чому скажіть сьогодні так от є?

Хто ми такі? Ми судді? Чи ми браття?
Чи може прокурори ми якісь?
Які так хочуть обвинити брата
Який зробив якийсь єдиний гріх?

Чому все так? Чому ми не прощаєм?
Чому ми судим? Як не судить Бог?
Чому ми все у ближніх помічаєм,
І б'ємо так, як ворога когось?

Чому все так? Бо люди прикривають
Гріхами інших лиш свої гріхи,
Вони так добре інших помічають
Щоб не дивитись на гріхи свої.

Вони все знають. І свої провини,
І добре бачать що і де не так,
Але ж велике «Я», те «Я» людини
Так не пускає визнати гріха.

Чим більш людина судить своїх ближніх,
Тим більше в тій людині є проблем.
Допоможи нам Господи всевишній,
Не буть такими які в світі є.

Дай Боже сили ближніх помічати,
І рани лікувати хворих всіх.
Дай більше нам нещасних потішати
Ніж просто йти і добивати їх.

Дай нам усім сповнятися любов'ю,
І йти до інших з ліком, не з мечем.
Щоб потім нам не проливати крові,
У тих нещасних змучених людей.

Сьогодні всі готові осудити,
А щоб підтримать то вже зовсім ні.
Тому давайте будемо любити
Щоб виконать слова Христа святі.

Й не забуваймо, що коли ми судим,
То такий суд відміряють і нам.
Тому давайте будемо як люди,
А особливо серед християн.

Амінь.24.11.2016р.